

gene i Sparekassen!). Man kan sætte Pengene i Sparekassen, siger det ærede Medlem for Lemvig (Naberg), ja, naar man har faaet dem skrabet sammen og ikke bruger dem, saa veed jeg nok, at man kan gjøre det, men ere saa de Beboere tjente dermed, som have ondt ved at faae disse Penge? Seg har den Tanke, at det er ene store Besiddere, som have følt sig særlig generede og trykkede ved at blive tilfagte til — navnlig især — disse Sogneksjersker efter Hartkorn, og at det er dette, der har fremkaldt Lovforslaget. Seg har nu ikke kunnet se, at der var nogen væsentlig Trang til at faae en Lov som denne. Seg kan ogsaa kun stemme for den, naar jeg faar den Indvømmelse, hvorfor jeg har udtalt mig, ellers ikke.

Naasmussen: Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgfreds (Thorup) udtalte, at han var en Ven af Love, som lode Skattemene hvile ligelig paa Beboerne. Seg tror ikke, at jeg behøver at fortælle det ærede Medlem, at jeg er ligesaa stor en Ven som han af den Slags Love, men jeg er tillige en Ven af Love, som kunne bruges, og som jeg tror kunne bruges overalt, men det er dette, som jeg ikke tror kan ske ved denne Lov, at den kan bruges overalt i den Skikkelse, hvori den er foreslaaet af Udvalget. — Det maa maasse være mig tilladt, medens jeg har Ordet, at gjøre en lille Bemærkning til den ærede Minister med Hensyn til Forslaaelsen af § 24. Der staar i Slutningen af Paragrafen: „Med Hensyn til Veiarbejds Udførelse har det sit Forblivende ved Bestemmelserne i Lov om Bestyrelsen af Veivæsenet m. m. af 21de Juni 1867 § 9. — Dog bortfalder den Husmand og Indsiddere paahvilende Forpligtelse til at forrette een Gangdag om Aaret til Biveienes Grundforbedring.“ I den Anledning kunde jeg gjerne ønske at vide, om her menes alle Husmand, uanset hvormeget Jord de have, eller om det kun er jordløse Husmand og Indsiddere. Det er kun denne lille Hensigtning, jeg vilde tillade mig at gjøre til den ærede Minister, og han vil muligvis, naar han senere kommer til at udtale sig, besvare den.

B. Holm: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Evermoes) begyndte igaar sin Udtalelse med at sige, at om dette Lovforslag kunde det i alt Fald siges, at der her ikke var nogen principmæssig Uenighed lige overfor Regjeringen. Seg antager, at det ærede Medlem alt har faaet en Forsmag paa, at der ikke er saa lidt Uenighed i Folkethinget om dette Lovforslag. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgfreds (Corn. Petersen) udtalte, at her maatte man vise sig i sin sande og naturlige Skikkelse, men jeg tror, at man ligesaa vel ved andre Love, hvor man har været uenig med Regjeringen, kunde være fremtraadt i sin naturlige Skikkelse. For Resten maa jeg sige, at det har overrasket mig ikke saa

lidet at høre den Misforståelse, der er med dette Lovforslag, og jeg skal ikke negte, at jeg er tilbøjelig til at tro, at de Herrer, som ere mod Lovens § 3, i Grunden vilde vise sig uenige, naar de skulde realisere deres Tanker. Det ærede Medlem for Frederiksberg (L. Larsen) sagde, at det er et stort Princip, der her omhandles; han fremkom endog med Anhydninger, som om man kunde frygte, at det, man her gjorde, kunde møde os paa Tider, hvor man mindst ventede det. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgfreds sagde, at det var en egen Art Frihed, som man her vilde have ind i Loven, at man nemlig efter hans Opfattelse egentlig vilde have Frihed til at tyrannisere alle Andre. Seg kan ikke indse, hvorledes man kan finde dette i Lovforslaget. Det ærede Medlem for Solbæl Amts 5te Valgfreds (Naasmussen) sagde, at Hovedanken med Lovforslaget var, at Sogneraadet skulde have altsom mange Penge til Naadighed. Men betragter man, hvad en Del af Udvalgets Medlemmer, 5—6 Medlemmer, vilde, da skulde altur de samme Penge bringes tilveie. (Naasmussen: Seg talte ikke om Penge!) Det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde stemme for Lovforslaget, hvis det ikke fik den Endring, der er foreslaaet under Nr. 12. Men ser man hen til, hvad Endringsforslaget siger, saa er det jo dette, at Husmand uden Jord og Indsister skulde have Betaling for hver Dag, hvori de efter Fortegnelsen maatte komme til at faste Sene. Altsaa bliver det en Følge af dette Endringsforslag, at Sogneraadet maa have ligesaa mange Penge til sin Naadighed, som hvis det ikke vedtages. (Stemmer: Nei! Na!) Jo, jeg siger jo, og jeg skal søge at begrunde det. Sagen er den, at Hartkornseierne stadig skulde have Beløbet refunderet; de skulde betale og have tilbagebetalt. Som Følge deraf behøver Kommunen slet ikke at have Pengene i sin Kasse, spænd de opføres i Regnskabet. Dette tror jeg er klart, og de Herrer kunde gjerne have ventet lidt med deres „Na!“ indtil jeg havde udtalt, hvad det var, jeg vilde sige. Men dernæst forekommer det mig at være en forunderlig Uffattelse, som de Herrer have givet Endringsforslaget under Nr. 12. Seg kan ikke forstaa, hvad der menes i det 2det Stykke, naar der staar: „Betrægtet affattes med tilbørligt Hensyn til de stedlige Forhold og saaledes, at Hartkornets Størrelse, Assurancveardi og Bygningerne, for saa vidt der af disse svares Bygningsafgift, samt Folkeholdet lægges til Grund for Jordbetingen.“ Menedes der, at der skal staves flere Folk til Veie, naar der er Bygninger med større Assurancveardi, eller hvad mene de Herrer? Det forekommer mig, at dette er saa uklar og utydeligt, at selv om man ellers var en Ven af Lovforslaget, maatte man af den Grund stemme imod det. I det Hele forekommer det mig underligt med Hensyn til flere Medlemmer, at de kunne være imod Lovforslaget, og navnlig gjælder dette